

10 APRIL 1985 E.V. ♀

In den beginne was het woord, en het woord was AbrahAdAbra!

Lezers Heil.

Uw eerste confrontatie met de tweede test-uitdrukking van het publieke orgaan van AbrahAdAbra, betrof een ontmoeting met een egyptische vruchtbaarheidsgod, genaamd Min. Min symboliseert de 81ste verjaardag van het Nieuwe Tijdperk, wat wij vandaag mogen vieren. Maar er valt meer, ja nog véél meer over te zeggen, afgezien van het feit dat een personage uit een reeds lang vergaan tijdperk plotsklaps uit de dood herrees. Te denken is aan de potentiële vruchtbaarheid van de kandidaat-initiaten die de moed hebben getoond zich in te laten met alles wat de vader van eerder genoemd personage ons verboden heeft.

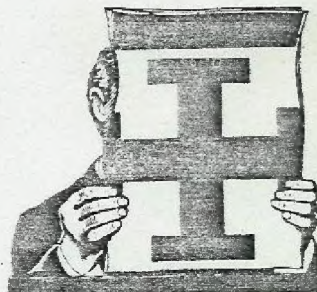
Voor hen die na het bestuderen van test-uitdrukking twee van mening zijn dat zij óf van AbrahAdAbra meer wil leren dan wat we in het openbaar publiceren, óf het gevoel hebben dat zij iets aan het werk van AbrahAdAbra kunnen toevoegen, hebben wij ook deze keer weer een drempel opgelegd. Deze keer verwachten wij van U een schriftelijke invulling van de opdracht:

Formuleer de ideologie van het Nieuwe Tijdperk.

Het verbaast ons niets als U nu direct niet in staat bent, een bevredigende invulling te geven. Om die reden wensen wij U dan ook vanaf onze plaats een geïnspireerd leesavontuur toe met deze AbrahAdAbra.

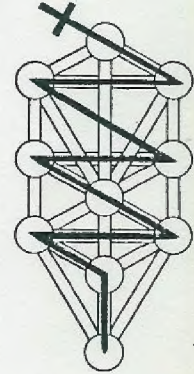
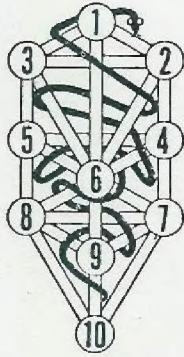
Medewerkenden: Frater Chronos, Frater Erlebris, Soror H., Edward Mansveld, Pater Parsifal, Pythia, Zneez&Znuuz.

ABRAHADABRA
P.O. BOX 13414 2501 EK
— DEN HAAG HOLLAND —

But the Socialist had hanged himself in his own red necktie. He had seen God, and died.

Alister Crowley

HET BEEST.

(een korte biografie van Aleister Crowley)

0.

"Profeten worden in het eigen land niet geëerd." Hoe waar ! En hoe onwijs ! Pas na zijn dood krijgt Crowley de aandacht en de aanhang die hij bij zijn leven niet kreeg. In de wereld van de zogenaamde "popmuziek" verschijnen er steeds meer groepen met namen en nummers die direkt naar de "Meester Therion" verwijzen : Current 93, Coil, Psychic TV en Killing Joke om maar 'ns een paar van de bekendste te noemen. En dat in Engeland ! Er is geen Engelsman in de twintigste eeuw zo zwart afgeschilderd, door Engelsen, als Aleister Crowley.

1.

Op 12 oktober 1875 wordt Edward Alexander Crowley geboren. Zijn ouders zijn lid van de Plymouth Brethren, een streng religieuze, christelijke sekte, waarvan de leden overtuigd zijn dat god's oordeel ook rekening zal houden met de snit van het zondagse pak. Als hij 11 is sterft zijn vader aan tongkanker. De hekel die "Alick" heeft aan zijn moeder verergert. Zij is de eerste die hem "het Beest" noemt. Door de godsdienstige indoktrinatie associeert de kleine Alick (hij heeft een godsgruwelijke hekel aan die naam) zichzelf met het "Beest" uit de Openbaring van Johannes. Op zijn 14e doet hij op het bed van zijn moeder z'n eerste seksuele ervaringen op. Telkens weer blijkt dat het verbodene, het "duivelse" en de "Duivel" spannender zijn dan het geoorloofde, het goede en god, die alleen maar saai genoemd kunnen worden en die een walging oproepen door het te benauwde keurslijf waarin alles gepropt moet worden.

Na allerlei afschuwelijke ervaringen op kostscholen wordt hij verder opgevoed door een oom. Daar begint hij voor het eerst met bergbeklimmen. In 1895, als hij voor het eerst zonder begeleiding op vakantie mag, gaat hij naar Zwitserland om daar bergen te beklimmen. Het is het begin van zijn eigen levensweg. Hij gaat studeren in Cambridge. Daar leert hij de wereld van cultuur en literatuur kennen. Los van de benauwen-de sfeer bij zijn opvoeders begint hij zelf gedichten te schrijven.

2.

1898 is een breukpunt. In de twee jaar ervoor heeft hij twee zogenaamde mystieke ervaringen gehad. Voor degenen die zo'n ervaring niet kent is het moeilijk duidelijk te maken wat het is. Het is een plotselinge flits van "Aha !", een doorzien van de relatie tussen het ik en de wereld. Het best te "vertalen" door de zin "Everything is sorrow.", die steeds in Crowley's vroege mystieke geschriften opduikt. Voor hem zijn deze ervaringen de stimulans om te gaan zoeken naar mensen die hem kunnen helpen op een eigen magisch-mystieke levensweg. Hij vindt hen door zich aan te sluiten bij "The Hermetic Order of the Golden Dawn".

3.

Deze "Orde van de Gouden Dageraad" is een magische orde die in 1887 officieel werd opgericht door drie heren, waarvan ene Samuel Liddell Mathers de belangrijkste is. De Golden Dawn deelt haar leden in op basis van graden van inwijding. Dezen zijn gebaseerd op de punten op een zogenaamde "Qabalah-boom". De Qabalah is oorspronkelijk door de Joden in de Middeleeuwen in Europa geïntroduceerd. Volgens deze overgeleverde wijsheid is de wereld geschapen door tien "emanaties" of "uitvloeiingen" die God uitsprak. Deze tien zogenaamde "Sephiroth" werden door wijsgereen gerangschikt in de vorm van een boom. Zij stellen dat de mens in wezen de weg terug kan bewandelen. Te beginnen bij de tiende emanatie kan hij de eerste zien te bereiken. Het is de weg die leidt (in oosterse zin) van zijn naar niet-zijn. Het pad der magie, volgens de Golden Dawn leidt dan ook langs dezelfde punten, die als het ware graden van inwijding zijn. De orde is verdeeld in drie "sub-orde", telkens voor groepen "meer-ingewijden". Volgens de theorie waarvan de Golden Dawn uitgaat is er voor het oprichten van de tweede orde contact en toestemming nodig van de zogenaamde "Geheime Meesters". Dat zijn "wezens" die de bezigheden van de mens bezien vanuit hoger sferen of vanaf onherbergzame plaatsen op aarde (Tibet bijvoorbeeld). "Zij" besturen de wereld en leggen, op astraal nivo, contact met bepaalde mensen van wie "zij" overtuigd zijn dat hij of zij rijp is voor een bepaalde boodschap. Het beginsel van "Meesters" die op deze wijze contact zoeken komt uit de oude Indiase tradities, gepopulariseerd door Madame Blavatsky en haar Theosofische Genootschap onder de naam "Verborgene Meesters". Volgens de Golden Dawn zijn het deze "Meesters" die de Derde orde bevolken.

In de tijd dat Crowley de eerste graden van de Eerste orde aan het doorlopen is (onder het magisch motto van "Perdurabo" = "ik zal volhouden tot aan het einde."), is de spanning tussen Mathers, die alle macht binnen de orde naar zich toe had weten te trekken een aantal andere hogere ordeleden (waaronder de dichter W.B. Yeats) aan het oplopen. De reden hierachter is dat Mathers de Tweede orde heeft opgericht op basis van een contact met de "Meesters" wat hij alleen (samen met zijn vrouw die helderziend is) heeft gehad. Hij beweert toestemming te hebben verkregen om deze Tweede orde niet alleen op te richten, maar haar ook te leiden. Zijn handelwijze daarbij is zo autoritair dat de anderen in opstand komen.

4.

In 1900 breekt de ruzie los. Crowley kiest partij voor Mathers, maar als de breuk onherstelbaar blijkt, houdt hij de boel voor gezien en reist hij naar Mexico om bergen te beklimmen, te dichten (geïnspireerd door een kortstondige verhouding) en om magie te bedrijven. Via Californië reist hij naar Honolulu om via Japan te belanden op Ceylon. Daar beoefent hij onder leiding van een oude Golden Dawn mentor de yoga. Hij blijkt een

briljante leerling te zijn. Binnen een paar maanden heeft hij alle technieken onder de knie en weet hij de daarmee gepaard gaande bewustzijnsstadia te bereiken.

In 1902 doet hij een vergeefse poging om de Chogo-Ri, een berg in de Himalaya, te beklimmen. Het is op dat moment de hoogst beklimbare berg voor Europeanen, die nog niet worden toegelaten in Nepal en Tibet en dus daardoor niet bij de Mount Everest kunnen komen.

5.

In juli 1903 trouwt hij met Rose Kelly en begint met haar een reis rond de wereld. Via Parijs en Cairo (alwaar een nacht in de koningskamer van de Grote Pyramide wordt doorgebracht) reizen ze naar Ceylon. Daar wordt ontdekt dat Rose zwanger is. In plaats van door te reizen naar China willen ze terug naar Engeland. In maart 1904 komen ze dan weer in Cairo. En daar wordt op 8,9 en 10 april "The Book of the Law" gedikteerd door een astraal wezen wat zich Aiwass laat noemen. Het blijkt een keerpunt te zijn in Crowley's leven (alhoewel hij zich dat pas vijf jaar later zal realiseren).

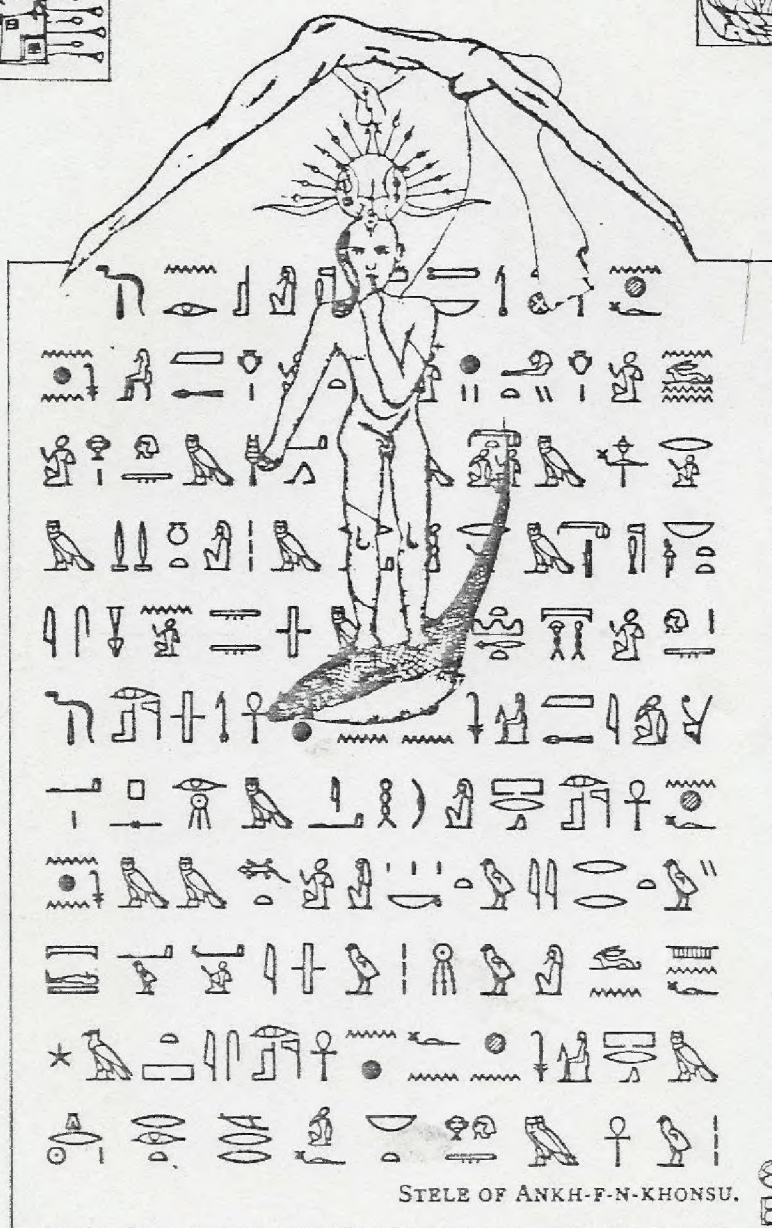
6.

"The Book of the Law" is een proza-gedicht in drie delen (gewijd aan de Egyptische godin Nuith, haar gemaal Hadit en hun zoon Ra-Hoor-Khuit), wat door een bovenmenselijk wezen, genaamd Aiwass (of Aiwaz, het verschil in spelling is het verschil tussen een magische of mystieke bedoeling) wordt gedikteerd door middel van een medium (Rose). Crowley denkt eerst dat Aiwass een van de "Geheime Meesters" van de Derde orde van de Golden Dawn is, later dat het zijn eigen "hogere Zelf" is.

Het ontvangen van het boek luidt het begin van een nieuw tijdperk in : "The Age of Horus". Afgelopen is het met het Osiris-tijdperk, het tijdperk van de stervende, geofferde goden zoals Osiris, Attis, Adonis, Tammuz, Jezus en Balder. Zij worden vervangen door Horus in zijn tweelingvorm van Hoor-Pa-Kraat en Ra-Hoor-Khuit, respectievelijk "Stilte" (de griekse god Harpocrates) en "Strijd" (de oorlogsgod Mars). Grote omwentelingen staan voor de deur. Als tien jaar later de eerste wereldoorlog uitbreekt is dit voor Crowley niets anders dan een "baptism of blood".

Rond dit boek en een aantal andere, later op ongeveer dezelfde wijze verkregen, "Heilige Boeken" bouwt Crowley zijn eigen religie. Kernwoord en sleutelbegrip daarbij wordt het Griekse woord voor Wil : Thelema. Volgens de Griekse getallenleer telt dit woord op tot 93. Dit wordt het sleutelgetal. Crowley-magie wordt nu nog door zijn aanhangers en volgelingen beschreven als het op gang brengen van de 93 stroom (oftewel : Current 93). Uit "The Book of the Law" komen de volgende "spreuken", die keer op keer terug komen in het werk van Crowley en in dat van zijn volgelingen :

- "Do what thou wilt shall be the whole of the Law."
- "Love is the Law, Love under Will."
- "Every man and every woman is a Star."
- "The word of Sin is restriction."

STELE OF ANKH-F-N-KHONSU.

五

ATHLETIC

7.

Na Crowley's definitieve breuk met de Golden Dawn van Mathers (hij had nu immers zelf kontakt gehad met de "meesters") is hij in de zomer van 1904 actief in Engeland. Daar wordt ook zijn eerste dochter geboren : Nuit Ma Ahathoor Hecate Sappho Jezebel Lilith Crowley. Allemaal heel verantwoordde namen... Volgens de geruchten zit Crowley zelf tijdens de geboorte in de kamer ernaast een talisman in te wijden om Rose een monster te laten baren. Lulkoeck ? Het zijn dit soort verhalen die over hem de rond gaan doen en die hem voor veel mensen (ook tegenwoordig nog) het aanzien geven van een zwarte magiër, een engerd...

8.

In de lente van 1905 is hij alweer in de Himalaya te vinden. Nu om de Kanchenjunga, de vijf heilige pieken, te beklimmen. Deze berg ligt op de grens tussen Sikkim en Nepal, veertien mijl van Tibet. De poging mislukt, één expeditie-lid en een aantal dragersverongelukken dodelijk. In augustus komt de rest al ruziënd de berg af.

Later in dat jaar reist hij met Rose en kind via Birma naar China. Daar besteedt hij het grootste deel van de vier maanden durende reis aan een vorm van magische invocatie die hij Augoeides (Grieks, van Augos, het ochtendlicht) noemt. Het is hier dat hij in wezen breekt met de opvatting van de Golden Dawn dat de afgrond tussen de Tweede en Derde orde voor mensen nist te overbruggen is. Crowley is de eerste mens die dat wel doet, en in later jaren ontsluit hij alle graden van die Derde orde en noemt hij zichzelf een god, die hoogstens beperkt wordt door het menselijk vehikel wat Aleister Crowley heet. In de periode dat hij door die afgrond heentrekt is hij, zoals hij later toegeeft, tijdelijk krankzinnig.

9.

Bij zijn terugkeer in Engeland sterft zijn dochter aan een opgelopen infectie en wordt hij zelf zwaar ziek. Tijdens deze gedwongen rustperiode schrijft hij veel. (hij stelt onder andere de eerste versie van het qabalistische referentieboek 777 op) en begint samen met een oude vriend en collega-magiër een nieuwe orde op te richten. Deze wordt A.A. (Astreum Argentum = Zilveren Ster) genoemd. Dit was daarvoor de naam geweest van de Derde orde van de Golden Dawn, waarmee deze nieuwe orde ook veel overeenkomsten vertoont. Een voornaam verschil is echter dat alles meer op het individu wordt gericht. De leden kennen alleen hun persoonlijke mentor, verder niemand van de orde. Ook mogen de leden zich niet met elkaar's magische carrières bemoeien.

In 1907 zet hij samen met John Fuller, kapitein in het Engelse leger en bewonderaar van Crowley een tijdschrift op : The Equinox, de eerste wetenschappelijk verantwoordde poging om de feiten van occulte wetenschap te behandelen.

In datzelfde jaar komt hij tot de trieste ontdekking dat Rose een alcoholiste is geworden. Uiteindelijk leidt dat in 1909 tot een scheiding, nadat ze nog een dochter, Lola Zaza, heb-

ben gekregen. Ze zien elkaar nog min of meer geregeld tot 1911 toen ze opgenomen moest worden.

10.

De jaren 1907 en 1908 zijn het definitieve punt in zijn carrière. Zijn verdere leven is gewijd aan magie en mystiek. Alles staat in het teken ervan. In de jaren ervoor schoof hij het nogal eens terzijde voor activiteiten als het bergbeklimmen en het jagen op groot wild, maar vanaf deze jaren heeft hij daar geen tijd meer voor.

Via kapitein Fuller heeft hij Victor Neuburg leren kennen. Deze heeft tot op dat moment ervaringen met spiritisme en helderziendheid en wil van Crowley hulp en leiding. Neuburg wordt zijn leerling en Crowley wijdt hem in, in zowel de magie als de homo-seksualiteit (waar Crowley zelf al van zijn kostschool-dagen af ervaringen mee had).

In 1909 zijn ze samen in de Noord-Afrikaanse woestijn. Daar reist Crowley door de 30 Aethers van het Enochiaanse systeem. Het zijn "kolossale, apocalyptische series van visioenen", later opgetekend in "The vision and the voice". Het Enochiaanse systeem is een vorm van magie, met een eigen taal, ontworpen door twee Engelse magiërs, John Dee en Edward Kelley, in de zestiende eeuw. Het systeem was door Mathers in de Golden Dawn gebracht om als middel te dienen om elk ander deel van de magisch-occulte wetenschappen aan vast te koppelen. De Golden Dawn breidde het Dee/Kelley systeem enorm uit. Het was derhalve vanaf 1899 deel van Crowley's intellectuele en magische bagage. Maar hij voegt er ook enorm veel aan toe qua visioinaire en geestelijke ervaring. Hij roept in de woestijn op magische wijze de krachten aan die hem de Aethers laten zien. Hier ontvangt hij in de 14e Aether de erkenning van het over de afgrond zijn, hij ontdekt in de 12e Aether Babalon, "de hoer van de sterren", de Scharlaken Vrouw, die in de Openbaring van Johannes gezeten is op Het Beest. En aangezien hij zichzelf associeert met het Beest is hij aldoor op zoek naar zijn Scharlaken Vrouw. De laatste beproeving is het bewust oversteken van de afgrond, de 10e Aether, het overwinnen van Choronzon, de belichaming van de chaos, de bewoner van de afgrond. Het is uit deze periode dat de anekdote stamt dat Crowley Neuburg zou hebben veranderd in een kameel.

11.

Terug in Engeland organiseert hij met Neuburg en een nieuwe vriendin, Leila Waddell, een Australisch violiste, die de naam Laylah krijgt, de "Riten van Eleusis". Eleusis is een plaats in het oude Griekenland waar rites werden opgevoerd ter ere van verschillende godinnen. De rites die Crowley organiseert zijn zeven planetaire aanroepingen in muziek en dans als optreden voor publiek. Het is geen groot succes en hij gaat er ook niet lang mee door. Het falen ervan heeft mede als oorzaak dat zijn reputatie steeds slechter wordt. De verdenking van "sodomie" is er één van die in die tijd zwaar woog.

12.

In oktober 1910 leert hij Mary d'Este Sturges, alias Soror Virakam, kennen. Het zijn haar gaven die hem in contact brengen met het astrale wezen, Ab-ul-Diz genaamd. Deze geeft hem de opdracht om Book Four te schrijven. Samen met Virakam werkt hij aan de delen 1 en 2 in Napels. Delen 3 en 4 komen pas later omdat hij en Mary ruzie krijgen en uit elkaar gaan. Pas in 1929 verschijnt deel 3 als "Magick in Theory and Practice". Deel 4 verschijnt pas na zijn dood als "The Law is for All".

13.

1912 is het jaar van "The Book of Lies", vol qabalistische kennis, magische verwijzingen, woordspelingen, cryptogrammen en "verhaaltjes" met dubbele en driedubbele betekenissen. Het is ook het jaar van Crowley's toetreding tot de O.T.O., de Ordo Templi Orientis.

Deze Orde is opgericht in 1895 door leden van de Duitse Vrij-Metselarij afdelingen. Ook zij kent inwijdingsgraden, negen in getal met nog een tiende, die dient als een soort ere-titel voor de hoofden van de orde in de verschillende landen. Het hoofd van deze "koningen" zoals ze worden genoemd, is de O.H.O. (Outer Head of the Order). In 1912 is het ene Theodor Reuss die Crowley inwijdt. Als deze in 1922 terug treedt neemt Crowley de O.H.O. functie over. De naam Tempeliers verwijst naar de Ridderorde van die naam uit de middeleeuwen. Deze werd uitgeroeid in opdracht van de Franse koning, onder andere op basis van een beschuldiging als zouden zij een afgod genaamd Baphomet aanbidden.

De O.T.O. houdt zich bezig met sex-magie, een vorm van magie die sterk beïnvloed is door het oosterse denken. Alle seksuele handelingen zijn als het ware een vorm van religieuze symboliek. De O.T.O. vormde het om tot magische symboliek. Crowley wordt in de orde opgenomen als "The supreme and holy king of Ireland, Iona and all the Britains that are in the sanctuary of the gnosis". Hij herschrijft de rituelen en windt ze rond "The Book of the Law". Ook voegt hij aan de bestaande graden een 11e toe, die naast de magische masturbatie van de 8e en de magische heteroseksualiteit van de 9e de magische homo-seksualiteit introduceert.

14.

Na een rondreis door Oost-Europa met Laylah en haar dames-groepje, "The Ragged Ragtime Girls" is hij de eerste maanden van 1914 in Parijs. Samen met Neuburg beoefent hij de homo-seksuele magie van de O.T.O. om Mercurius (alias Hermes, alias Thoth) en Jupiter aan te roepen, voor het verkrijgen van wijsheid en priesterlijke macht (of op een lager nivo : inspiratie en geld). Dit is wat later :The Paris Working wordt genoemd.

15.

Bij het uitbreken van de eerste wereldoorlog wijkt Crowley uit naar de Verenigde Staten. Daar blijkt al gauw dat zijn imago als magiër niet voldoende is om hem in leven te houden. In 1915 neemt hij daarom een aanbod aan om voor "The Fatherland"

te gaan schrijven, een "pro-duits" blad wat de zaak van de "Centralen" propageert. Crowley doet mee, volgens eigen zeggen, om juist afbraak te doen aan de Duitse zaak, maar volgens anderen (in Engeland) pleegt hij landverraad.

In de V.S. heeft hij de verhoudingen met een serie vrouwen die hij als magisch motto dieren-namen geeft. Zo volgen "The Cat", "The Snake", "The Owl", "The Monkey", "The Dog" en "The Camel" elkaar op. Ondertussen wordt hij Magus (de op één na hoogste graad in de A.A.) en neemt als magisch motto : "To Mega Therion" (=Het Grote Beest).

In 1916 voert hij een magische rite uit om alle "stervende goden" uit te bannen. Hij is dan zonder geld en probeert er op allerlei manieren aan te komen. In juli 1917 wordt hem alweer een functie toegeschoven binnen de redactie van een pro-Duits blad : "The International". Hij propageert er zijn eigen Thelema-religie in. In datzelfde jaar krijgt hij via visioenen van "the Camel" boodschappen door van een "wizard" Amalantrah geheten. Dankzij Amalantrah komt hij achter de juiste spelling (en qabalistische getalswaarden) van woorden en namen als Baphomet, Therion en Aiwāz-Aiwass. In 1919 ontmoet hij Leah Hirsig, de vrouw die hem als "Alostrael" of "the Ape of Thoth" de eerstkomende jaren zal blijven vergezellen.

16.

De abdij van Thelema. Eind 1919 keert Crowley naar Engeland terug. Om van zijn asthma af te komen krijgt hij van een dokter heroïne voorgeschreven. Hier begint de verslaving die hij tot aan zijn dood in 1947 zal houden. Begin 1920 zoekt hij naar een plaats om zijn abdij te stichten, een centrum om zijn Thelema-leer te verbreiden. Hij kiest, op basis van I-Ching voorspellingen, voor Sicilië. Daar, bij een plaatsje Cefalù genaamd, huurt hij de "villa Santa Barbara". Hier begint de meest bekende (en beruchte) periode van zijn leven.

Al vanaf het begin zijn er moeilijkheden. Jaloezie tussen Leah en zijn andere concubine Ninette. Leah heeft al een kind van een vorige verhouding, is pas bevallen van een dochter (Anna Lea) van Crowley en meent in wezen het alleenrecht op zijn seksualiteit te hebben. Een andere moeilijkheid is het wegblijven van de leerlingen van zijn leer. Ze komen wel, maar druppelsgewijs. En naast alle emotionele moeilijkheden worden ze de een na de ander ziek. De grootste persoonlijke ramp voltrekt zich in oktober 1920 als Leah een miskraam krijgt en een week daarna hun dochttertje sterft. Ondanks dit alles zetten ze door. Leah en Crowley symboliseren de Scharlaken Vrouw en het Beest. Zij is zijn grootste stimulans.

Door geldgebrek gedwongen reist hij in februari '21 naar Parijs om daar nieuwe leerlingen en een rijke vrouw om mee te trouwen te vinden. Tevergeefs. Terug op Sicilië legt hij de eed af van de hoogste magische graad denkbaar. Vanaf nu is Crowley een god. Althans, de god in Crowley en de mens Crowley zijn zich bewust van elkaars bestaan, maar niet verantwoordelijk voor elkaars daden.

In juni en juli komen er dan toch nieuwe leerlingen. En van hen komen de beschrijvingen van het mislukte paren van Leah met een bok en van het ritueel offeren van een kat.

Eind januari '22 vertrekt Crowley weer naar Parijs, nu om van zijn verslaving van heroïne af te komen. Het is het begin van de verwijdering tussen hem en Leah als hij ontdekt hoezeer ze elkaars verslaving in stand houden. Om geld te verdienen slaagt Crowley erin om een contract af te sluiten om een roman over drug-gebruik te schrijven. Het wordt "The Diary of a drugfiend". Dit boek wordt de aanleiding voor een eerste anti-Crowley hetze in de Engelse pers.

Op het moment dat de hetze begint zit het slachtoffer ervan alweer op Sicilië. In november komt er een nieuwe, briljante leerling. Deze neemt echter zijn vrouw mee. Een regelrechte ramp, omdat zij niet kan velen dat haar man zoveel tijd aan Crowley en magie besteedt. De rigoreuze zelfdiscipline en de rite waarbij het bloed van een geofferde kat wordt gedronken stuiten haar tegen de borst. Ze wordt helemaal onhandelbaar als haar man ziek wordt na het drinken van verontreinigd water. Hij sterft tenslotte en terug in Engeland wordt zij het willige slachtoffer van de schandaalpers. Deze blijft hem nu vervolgen. Week in, week uit ("The King of Depravity", "The Wickedest Man in the World" en "A Man we'd like to hang" om een paar van de koppen te noemen). En op 1 mei 1923 grijpt Mussolini in. Crowley wordt uitgewezen.

17.

"Verbannen" en wel reist hij naar Tunis in Noord-Afrika. Daar werkt hij voornamelijk aan het herzien en bewerken van eigen werk. Zijn verslaving blijft hem teisteren. Ramp volgt ramp. Een van zijn leerlingen wordt verliefd op Leah. En er is een chronisch geldgebrek.

18.

In '24 zijn ze in Parijs. Daar worden ze wat geholpen door oude vrienden van Crowley. Leah en de leerling zorgen nog steeds voor moeilijkheden (zij door de verslaving, hij door z'n verliefdheid). De verwijdering tussen Leah en Crowley krijgt z'n beslag in zijn vinden van een nieuwe Scharlaken Vrouw. En terwijl Crowley met haar rondreist verdwijnen Leah en leerling in de vergetelheid. Hij wordt in dit jaar ook officieel Internationaal hoofd van de O.T.O..

19.

Geldzorgen blijven aanhouden. Pas als Crowley in 1925 een rijke Duitser, O.T.O.-lid en Crowley volgeling leert kennen wordt de druk wat verlicht. De Scharlaken Vrouwen volgen elkaar op. In de tweede helft van '28 leert hij Maria Teresa de Miramar kennen. Hij noemt haar "Old Nile" en "the High Priestess of Voodoo".

In april '29 wordt hij Frankrijk uitgezet, op beschuldiging van spionage (de O.T.O. zou daar een dekmantel voor zijn; niet geheel onlogisch, Reuss, het vorige hoofd van de O.T.O. was daadwerkelijk een spion voor Duitsland geweest). Maria Teresa mag echter Engeland niet in (ze kwam uit Nicaragua). Om dat toch mogelijk te maken trouwt Crowley met haar.

20.

Zijn roem (of beruchtheid...) is nu zo groot dat hij als boeman voor kinderen kan optreden. In juni '29 tekent hij een contract voor het laten verschijnen van een roman ("Moonchild"), een bundeltje verhalen ("The Stratagem") en de twee eerste delen van zijn autobiografie ("the Confessions"). Na het verschijnen hiervan gaat de uitgeverij failliet.

21.

In 1930 vertrekt hij, zonder Maria Teresa, naar Berlijn. Daar ontmoet hij een 19-jarige artieste, Hanni Jaeger, alias "The Monster". Ze gaan samen naar Portugal en hij gebruikt dit "overspel" om van zijn vrouw te kunnen scheiden. Al gauw blijkt ook dat Hanni en hij niet zo bij elkaar passen en ze gaan uit elkaar. De vrouwen volgen elkaar op. In Duitsland probeert hij nog zoveel mogelijk mensen over te halen om de wet van Thelema te volgen.

22.

In '33 verliest hij een in Engeland door hemzelf aangespannen smaad-proces. Niet alleen publiciteit is het gevolg, maar ook zijn schuldeisers komen er achter waar hij is. Zo wordt hij bankroet verklaard. Het is het jaar van Hitler's machtsvername. In Duitsland worden alle magische ordes (waaronder de O.T.O.) verboden. Voor Crowley is het afgelopen met het onbeperkt rondreizen.

In 1940 ontdekt hij dat zijn potentie niet meer is wat hij was (hij is dan 65 jaar oud).

Hij brengt zijn tijd nu door met het schrijven van onder andere "Lectures on Yoga" en "The Book of Thoth" (het boek over de Tarot). Verder geeft hij adviezen aan de Thelema-groepen in de V.S. en aan de heksen-groepen in oprichting in Engeland. Hij is de autoriteit op het gebied van magie voor veel mensen die hem dan ook raadplegen voor advies in zaken van sex, magie, macht en zaken.

In 1944 verhuist hij uit Londen vanwege de V1's en V2's. In januari '45 gaat hij in Hastings wonen. Daar brengt hij de laatste jaren van zijn leven door. Hij sterft op 1 december 1947, 72 jaar oud.

326

THE POET

BURY me in a nameless grave!
I came from God the world to save.
I brought them wisdom from above:
Worship, and liberty, and love.
They slew me for I did disparage
Therefore Religion, Law, and Marriage.
So be my grave without a name
That earth may swallow up my shame!

gebruikte boeken :

- Symonds, J. & Grant, K. (ed.), The Confessions of Aleister Crowley ; Routledge & Kegan Paul, London 1979
- idem, The Magical Record of the Beast 666, the journals of Aleister Crowley ; Duckworth, London 1972
- Skinner, S., The Magical Diaries of Aleister Crowley ; Weiser, York Beach Maine 1979
- Regardie, I. , The Eye in the Triangle, an interpretation of Aleister Crowley ; Falcon Press, Phoenix, Arizona 1982
- Regardie, I. & Stephensen P.R. , The Legend of Aleister Crowley ; Falcon Press, Phoenix, Arizona 1983
- Symonds, J. , The Great Beast, The Life and Magick of Aleister Crowley; Mayflower, Frognore, St. Albans 1973
- King, Francis , The Magical World of Aleister Crowley ; Weidenfeld and Nicolson, London 1977
- King, F. , Magie, Seksualiteit, Perversie ; de arbeiderspers, Amsterdam 1974 (vertaling van Sexuality, Magic and Perversion, Spearman, London, 1971)

LA GITANA

Your hair was full of roses in the dewfall as we danced,
The sorceress enchanting and the paladin entranced,
In the starlight as we wove us in a web of silk and steel
Immemorial as the marble in the halls of Boabdil,
In the pleasure of the roses with the fountains and the yews
Where the snowy Sierra soothed us with the breezes and the dews!
In the starlight as we trembled from a laugh to a caress
And the god came warm upon us in our pagan allegresse.
Was the Baille de la Bona too seductive ? Did you feel
Through the silence and the softness all the tension of the steel ?
For your hair was full of roses, and my flesh was full of thorns,
And the midnight came upon us worth a million crazy morns.
Ah! My Gipsy, my Gitana, my Saliya! were you fain
For the dance to turn to earnest? - O the sunny land of Spain!
My Gitana, my Saliya ! More delicious than a dove !
With your hair aflame with roses and your lips alight with love !
Shall I see you, shall I kiss you once again ? I wander far
From the sunny land of summer to the icy Polar Star.
I shall find you, I shall have you ! I am coming back again
From the filth and fog to seek you in the sunny land of Spain.
I shall find you, my Gitana, my Saliya ! as of old
With your hair aflame with roses and your body gay with gold.
I shall find you, I shall have you, in the summer and the south
With our passion in your body and our love upon your mouth -
With our wonder and our worship be the world aflame anew !
My Gitana, my Saliya ! I am coming back to you !

Aleister Crowley

FAERIES

Puck

Phooka

Een eerste verkenning in het sprookjeswereldje

Het woord "faerie" is een samenvoeging van de woorden "fay" en "erie", "fay" met als betekenis betovering of beheksing en het woord "erie" om deze toestand aan te duiden (fay-erie). In het Nederlands kennen we het woord "fee", in het Frans het woord "fai" en in het Italiaans het woord "fatea". Aangenomen wordt dat deze woorden zijn afgeleid van het Latijnse woord "fata", een aanduiding voor het individuele noodlot van de man (voortplanting), gevisionairiseerd als de bovennatuurlijke vrouw die de pasgeborene bezoekt en een uitspraak doet over het lot van het kind. De bovennatuurlijke vrouw (fay) en de betovering (erie) vormde samen het begrip "faerie", een benaming voor bovennatuurlijke schepsels, oftewel een aanduiding voor geestesverschijningen. De verpersoonlijking van deze geestes of droomverschijningen hebben wel het meest gestalte gekregen in de volkmythen of sprookjes, waarin het leven wordt teruggebracht tot een verhaal waarin de realiteit vervat wordt met symbolische begrippen. De faeries, of het Angelsaksische "elves" zijn een verdere uitwerking van de genoemde geestesverschijnselen in volksverhalen, terwijl in de meer bekendere sprookjes de personages herleidingen zijn van motieven, gevoelens en karakters. Het uitgangspunt van dit artikel is dan ook dat een "elf" een concrete weergave is van een oorspronkelijk abstrakt gevoel.

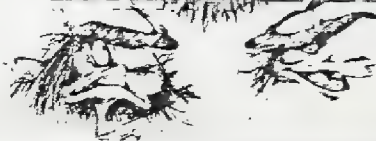
"So long as the evil spirit is caught in the upper world, the princess cannot get down to earth either, and the hero remains lost in paradise"
- Carl Gustav Jung "The phenomenology of the spirit in fairytales."

De kwelgeest.

De "griezel", het "spook" of de "kwelgeest" waarop deze eerste verkenning betrekking heeft wordt gekenmerkt door de sexuele of erotische betekenis daar waar hij verschijnt. In de droom als tegenpool van de beleving sex en erotiek in het bewustzijn, en in het sprookje als tegenpool van de onderbewuste drang naar erotiek en sex. In beide gevallen heeft de griezel, of het "beest" een dominante rol en wordt de betekenis als tegenpool veelal niet begrepen. Zo werd in de middeleeuwen verondersteld dat kwelgeesten in een (sexuele) nachtmerrie een verpersoonlijking waren van de Duivel, die

Faeries

zich zowel als mannelijk (incubus) als vrouwelijk (succubus) kon manifesteren. Veel jonge meisjes, en vooral nonnen beschouwden dan ook hun verlies van maagdelijkheid als het werk van een incubus. Nog vroegere vormen van de griezels in de nachtmerrie zijn de Assyrische "Lili", de onverzadigbare vrouwelijke demon op zoek naar haar mannelijke slachtoffers, en "Lilith" welke in de Hebreeuwse mythe voorkomt als toverkool van de nacht. In de Grieks-Romeinse wereld vindt je saters en faunen als incubi en bosnymfen als succubi, en verder hebben we nog de Germaanse "Lorelei" en de Arabische "Jinn". Het vroeg Christelijke idee van het "kwade" werd gestalte gegeven door het figuur Satan, wat weer een herleiding is van de woudgod Pan.

In de elvenwereld wordt het figuur Pan gezien als de "faerie king", de heerser over de elven. Pan komt als zodanig weinig voor in sprookjes, maar veelal zelf in de vorm van een elf, een replica dus. Deze vorm, half bok en half fee, werd door de puriteinen aangeduid als "hobgoblin", een geestesverschijning welke in staat is telkens van gedaante te wisselen en zo voorkomt in gedaantes van verschillende beesten. De aanduiding "hobgoblin" is weer een samenvoeging van de woorden "hob" en "goblin". Hob staat voor een goedaardige geest welke bij toeval ook wel eens misleidend kan overkomen, en is tevens de verzamelnaam of klassificatie van de brownie. Een goblin is een naargeestige boeman in de elvenwereld die er vooral om bekend staat de mensen te misleiden en de schrik op het lijf te jagen. Een hobgoblin heeft al deze aspecten in zich, opereert zelfstandig en kan zowel "goed" als "kwaad" aanrichten en staat bekend met overal en iedereen de draak te steken. De hobgoblin is dus een goedaardig brownie of goblin type.

In Wales wordt hij als " Pwca " omschreven, in Ierland als " Phooka " en in overig Groot Brittanië als " Puck " (met uitzondering van Yorkshire waar hij " Barguest " genoemd wordt). Als Puck geniet hij de meeste bekendheid dankzij Shakespeare's typering in "A midsummer night's dream". Het oudengelse woord voor de duivel is " Pouk ".

If we shadows have offended,
Think but this, and all is mended:
That you have but slumbered here
While these visions did appear.
And this weak and idle theme,
No more yielding but a dream,
Gentles, do not reprehend.
If you pardon, we will mend.
And, as I am an honest Puck,
If we have unearn'd luck
Now the scape the serpent's tongue
We will make amends ere long,
Else the Puck a liar call.
So, good night unto you all.
Give me your hands if we be friends,
And Robin shall restore amends.

(William Shakespeare - " A
Midsummer Night's Dream " --
Robin (Goodfellow) = Puck)

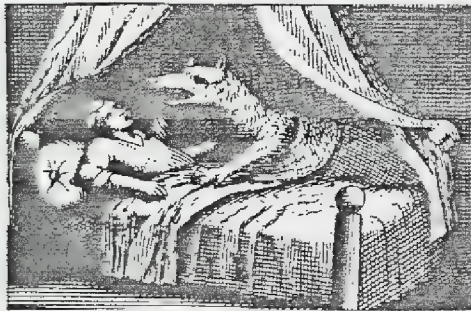

Tenslotte een wat meer bekende griezel in het sprookje, de boze wolf in Charles Perrault's Roodkapje. De boosdoener, zo wordt ons verteld, getypeert als de boze wolf verleidt een klein meisje die in volste vertrouwen van moeder koek en een potje boter naar grootmoeder brengt en onderweg vadertje wolf tegenkomt die best wel zin heeft haar op te eten. Als de wolf tenslotte zowel Roodkapje als grootmoeder verslind blijft hij als verzadigde overwinnaar over.

De jager die tenslotte beiden redt door de buik van de wolf open te hakken is een toevoegsel aan de eerste "literaire" versie van Roodkapje, door Perrault in 1697 opgetekend.

Charles Perrault

Het jonge volk in het algemeen en jonge meisjes in het bijzonder, lief en mooi, dienen te weten niet aan elk hun oor te lenen, het is tenslotte heus geen wonder hoeveel de wolf er heeft gegeten.

Ik zeg dé wolf, want niet elk beest is altijd van dezelfde aard; men vindt er hele nette bij, niet boos, maar aardig en bedeesd, die vriendelijk, zachtjes en bedaard de juffers volgen, totdat zij hun huis, hun kamer binnengaan; pas op voor wolven: van de zachte moet men het grootst gevaar verwachten!

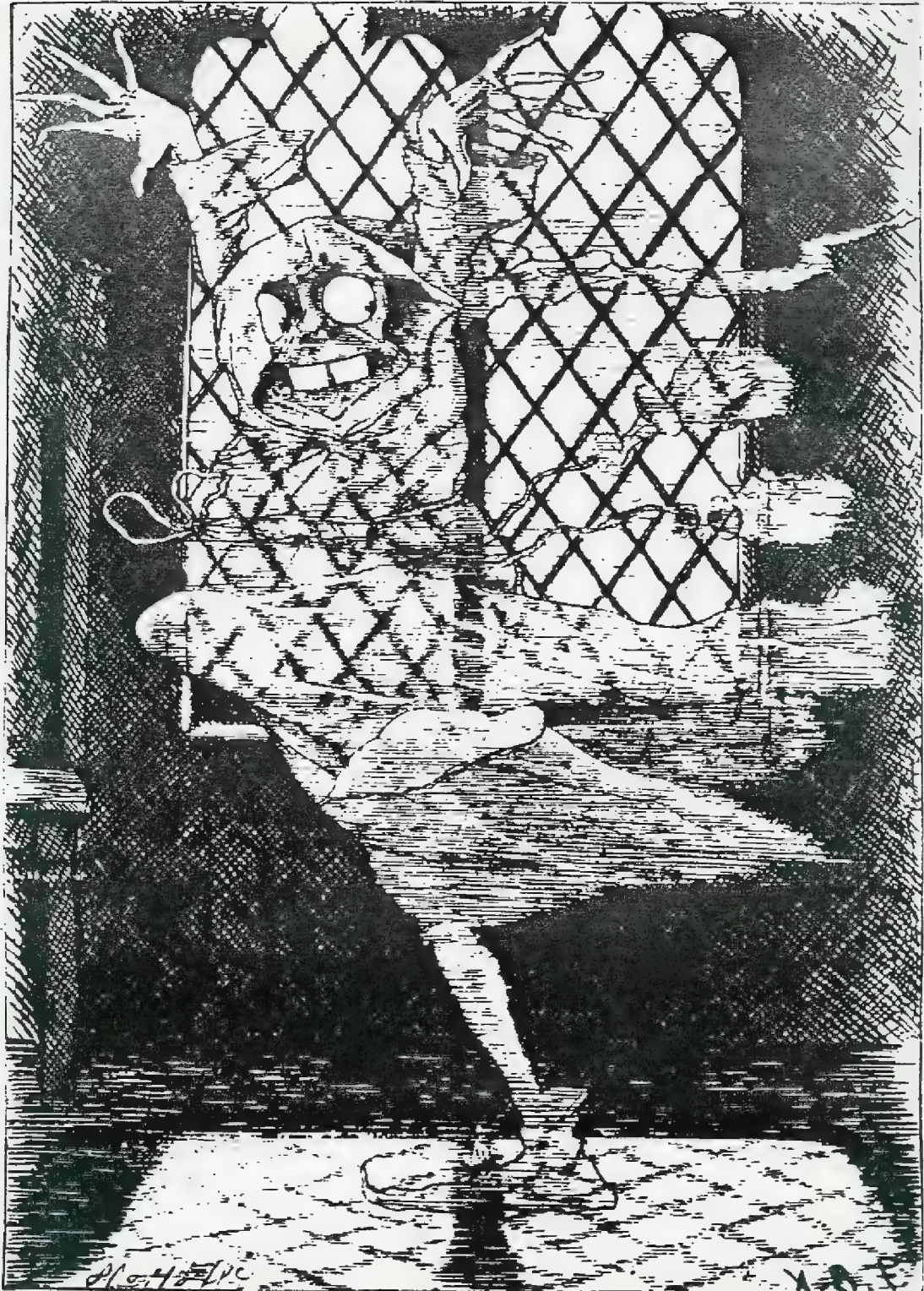
(Charles Perrault - moraal
bij Roodkapje)

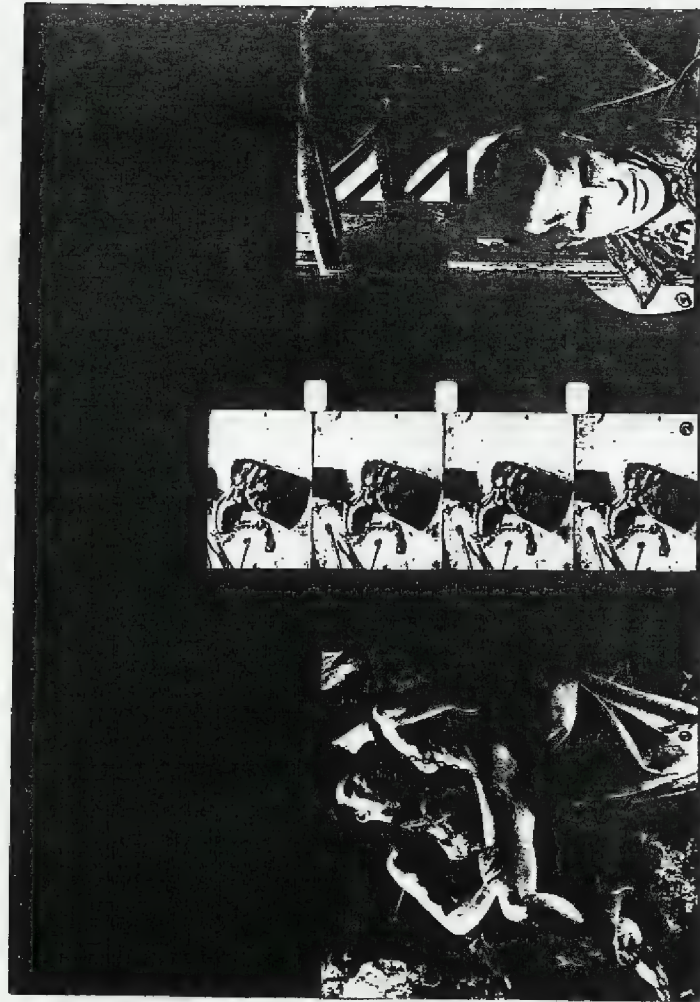
Opgegeten worden in het sprookje staat symbool voor ontsterfelijkheid, hetgeen voortplanting betekend, de overgang van generatie op generatie wat nog eens benadrukt wordt door de drie generaties in het verhaal (klein meisje, moeder, grootmoeder). Het voedsel voor grootmoeder bestemd zal ongetwijfeld de eetlust van de wolf hebben vergroot, en als je weet dat voedsel in dit geval symbool staat voor liefde, dan wordt het duidelijk dat het gehele verhaal symbool staat voor (sexuele) initiatie en dat de wolf een incubus is. Aangezien Roodkapje niet weet dat ze de wolf verleidt met "voedsel", en grootmoeder niets vermoedend afwacht, moeten we moeder als ware schuldige betitelen aangezien Roodkapje niet weet wat de kortste weg naar grootmoeders huisje is en dat ze niet geleerd is dat de honger van de wolf gestilt kan worden door hem " voedsel " te geven. Het zijn dan ook de fatsoenridders die de meeste nadruk leggen op de rol van de toegevoegde jager, die door het doden van de wolf de essentie van het verhaal uit z'n verband rukt (de initiatie), en meteen aangeeft dat neuken gewelddadig of destruktief is. De " jagers " echter zullen nooit en te nimmer de ervaring van " wolven " opdoen. Ze jagen op iets wat ze onbekend is, en als ze niet oppassen worden ze door de wolven verslonden.

Pater Parsifal.

Sylph

Een introductie tot Kenneth Anger en zijn werk.

ANGER:Toorn(zelfst.n.w.),boos maken(werkw.)

Geboren 1932.Santa Monica,Californië.Groeide op in Hollywood en verscheen als baby al in verschillende films.Zijn grootmoeder vertelde hem over de dagen van de stomme film en daarmee begon de interesse.Vanaf zijn 9de maakte hij zijn 1ste film en t/m zijn 16de heeft hij 7 korte films gemaakt die echter nooit publiekelijk vertoond zijn geweest en vandaar ook mysterieus zijn geworden.Sommigen zeggen dat hij ze verloren heeft,anderen dat ze publiekelijk zijn verbrand in 1967,net voordat hij zijn dood aankondigde op een volle pagina in de village voice.Zijn wilde humor.Hijzelf zegt ze opgeslagen te hebben maar wil ze niet laten zien.

Kenneth Anger als underground filmer is samen met bv. Curtis Harrington,Jean Genet,Stan Brakhage,Andy Warhol en Paul Morrissey 1 van de pioniers geweest voor het verbreken van de taboe rondom de homosexualiteit in de film.Zijn wezen op de mogelijkheid van sex,tederheid of liefde tussen leden van het zelfde geslacht.Dit werd aanvankelijk door de commerciële film als een schande beschouwd maar later zelfs gedeeltelijk overgenomen.In die commerciële film verliep de uitbeelding van de homoseksueel via wel omschreven maar belachelijke stadia:Zijn onzichtbaarheid,zijn eliminatie,zijn verandering in iets minder aanstootgevends(zoals een jood),zijn plicht om een moeilijke dood te sterven(of zelfmoord te plegen en dan later feitelijke toespelingen op zijn verfoeilijke gedrag of gniffelende of omstandige aanvaarding).Later werden de homoseksuele films meer vrijelijk en de harde pornobioscopen werden gewilde plaatsen.Nu zou je er kassuccessen van kunnen maken.

Eén van de vroegste homoseksuele films en mogelijk één van de beroemdste Amerikaanse avant garde films was Fireworks.Een pijnlijke,eerlijke,deep doorvoelde episode van sado-masochistische homosexualiteit ervaren als een nachtmerrie én een wensdroom waarin de hoofdpersoon,gespeeld door Anger zelf,bruut wordt aangevallen en onteerd door een groep zeelieden.In de laatste scene opent hij zijn gulp en steekt zijn penis aan die als vuurwerk explodeert in de vorm van een roomse kandelaar.De film is gemaakt in 1947 bij Anger thuis in 3 nachten terwijl zijn ouders weg waren.Hij was toen 17 en kan daarom gezien worden als iemand met een vroegrijpe kijk op sexuele fantasieën.Op het moment zelf was het niet zo'n direct succes in Amerika,pas in 1949 nam de film deel aan het Maudit-festival in Frankrijk.De jury,waaronder Jean Cocteau,beloofde het met een prijs.Cocteau schreef Anger een brief waardoor Anger in Europa belandde.

De Inauguration of the Pleasure Dome dateert uit 1957.De studie in zwarte magie is een ontstellende en macabere evocatie van een occult ritueel.De bijeenkomst van magiërs en tovenaressen,het offer voor de afgod,de toverformules en de ceremonieën van de vervulling.

De verdorven film, een luxeuze barokke curiositeit in de traditie van de decadente kunst, is een eerbetoon aan Aleister Crowley, liefdevol uitgebeeld door zijn Amerikaanse volgelingen van latere jaren. Angers' elegante, uittundig opruiende beelden en exotische verbeelding bestempelen dit werk tot een briljante film over zwarte kunst, en bevestigen dat hij één van de werkelijke subversieve beeldenstormers van de film is. Van deze film zijn drie versies verschenen:

De 1ste versie was een standaard enkel beeld. De 2de, vertoont in 1958 op het Brusselse Experimentele filmfestival, bestond uit een hoofdbeeld bijgestaan door twee "vleugels" (twee kleinere beelden gebruikt als contrapunt) waarvoor ook 3 gesynchroniseerde projectors werden gebruikt. De 3de, uitgebracht in 1966 in London, is de uiteindelijke psychedelische versie, berekend door de filmer om te worden ervaren onder het effect van l.s.d. Het wordt een soort 5-voudig bedrog door nog een toegevoegde totale filmlengte (dus zonder snijden) van de dode zielen in Hell van Dantes Inferno welke een begin 30er jaren spektakel was. Deze film heeft in Brussel de prijs van the Golden Age Award of the International Competition of Experimental Film gekregen.

De filmmaker was in 1955 naar Cefalu in Sicilië gegaan om de erotische fresco's die door Aleister Crowley geschilderd waren in zijn opgegeven hoofdkwartier te restaureren. Anger maakte een documentaire voor de Britse televisie van de ruïne tempel en schilderijen in Thelma Abbey, voordat de vijandigheid van de bijgelovige boerenbevolking hem dwongen te vertrekken.

Zijn volgende project was Histoire d'O gebaseerd op een modern Franse klassieker over seksueel sadisme. In het verhaal domineert een jongeman een naakt meisje dat bereid is alles voor hem uit liefde te doen. (Net als in Fireworks ontwikkelen er zich erotische avonturen vanuit een gekwelde ziel. En Fireworks is eigenlijk een opvallende inleiding op Angers' latere werken (vooral Scorpio Rising).

Scorpio Rising werd gemaakt na zijn terugkomst uit Europa in 1962 waarbij de soundtrack (een serie oude rock'n roll klassiekers) een ironisch parallel lopend verhaal wordt naar een visuele actie toe. Latere films als Easy Rider en American Graffiti zouden dit ook doen maar niet zo effect vol. De reden waarom Scorpio Rising de enige R'n R film is die er toe doet, is dat het minder over R'n R gaat en meer over de bedenkelijke mythologie welke het voedt. Het gaat over een motorfietsgang in het weekend op Coney Island. Een opeenhoping van rock'n roll, druggebruik, motorcultus, nazi-symbolen enz., als een manifestatie van aangestoken demonische krachten. De held, Scorpio, is onderbroken door beelden van Hitler, James Dean, Marlon Brando en Jezus Christus. Een ruig homoseksueel heiligenfeest van de motorfietzers is vermengd door de scene van Christus die zijn discipelen ontmoet. Er zijn veel gedetailleerde leer-scenes, razende motoren, schijnende lampen, gecombineerd met glimpen van komische stripfiguren die de stemming van zelfbespottend en zelfdestructie reflecteren. Scorpio Rising is een portret van geweld, een oefening in zwarte humor, een document van de motorgang-cultus en een spectaculaire doodswens. Een hymn aan Thanatos (een figuur uit de Griekse mythologie die de dood symboliseert). Als de camera heel nauwkeurig de absurde en mooie rituelen van mannelijk narcisme detailleert, dan zijn er weer andere elementen in de film die daar tegen in reageren.

Tijdens het voortbrengen van de film ontving Anger per ongeluk

(of magisch?) via de post een kopie van De Weg naar Jeruzalem—een gemaakte o christus-film. Zodoende bevinden er scènes in de film die een aardig tegenbeeld geven. Scorpio Rising's andere openbaring is die van zijn sexualiteit. Eigenlijk is dit het eerste succes met een "smerige feestjes film". De gesloten eigen jongenswereld is rijk—lijk homo-erotisch. Het meeste van de film is "live" geschoten, dus zonder proefopnamen. Kenneth zei daarover: "Ik vroeg ze gewoon of ik ze mocht filmen; Ik was volgens mij de eerste die belangstelling in ze toonde en zodoende hebben ze het laten doen zonder al teveel moeilijkheden". Anger zelf heeft de film beschreven als een dode spiegel gehouden voor de Amerikaanse cultuur: Een deel van het spiegel effect is de konstante stuitende achterkant van reflecties tussen illusie en realiteit.

Na Scorpio Rising werd de film hersneden en vervolgens werden de voorbereiding gedaan voor de LSD-versie van Inauguration en het maken van Anger Aquarian Arcnum (1965), een korte opeenvolging van magische symbolen voor de inleiding van zijn Anger Magic Lantern Cycle, welke een compilatie is van zijn beste werk.

Tot zover wilde ik het over Kenneth en zijn werk hebben. Het is niet een samengevat geheel geworden en dat was ook niet de bedoeling (mogelijkheid). Het geschrevene is een introductie voor diégene die wellicht geïnteresseerd zou kunnen zijn geraakt.

De bedoeling was nog wel om nog een weerwoord van Kenneth te plaatsen maar deze heeft de deadline niet gehaald. De volgende keer wil ik daar op terugkomen, eventueel met nog meer informatie over zijn recentelijke bezigheden.

Nog gezegd kan worden is dat Lucifer Rising nu al zo'n 10 jaar in de maak is en nog maar voor een derde af is. Het is zijn grote poging om de rituele magie van film maken te verenigen met de mystieke rituele magie van Aleister Crowley. Een soort voortreffelijk beeldend spektakel. De film is opgedragen aan Crowley. De eerste editie is geschrapt nadat Lucifer, gespeeld door een 5 jarig jongetje, een dak verliet om te proberen vliegen... De volgende Lucifer was Bobby Beausoleil, gitarist van de groep Love. Hij was ook gecontracteerd voor de soundtrack. Hij brak echter in in de studio en nam behalve Anger's auto ook een deel van de film mee. De auto begaf het nog geen 100 mijl van de spahn ranch van Charles Manson in California Death Valley... Beausoleil zit nu nog in de gevangenis vanwege zijn deelname aan de Sharon Tate-moorden. Het filmgedeelte ligt nog steeds ergens begraven in de californische woestijn. Een paar maanden nadat het gestolen was kwam een hippie-meid Anger vertellen dat Charlie haar gestuurd had en dat hij de film kon terugkrijgen voor 10.000 dollar. Kenneth wist niet wie die Charlie was en zei bedankt maar geen dank. De film is herschoten in Engeland, Duitsland en Egypte en is hem ook nog enige tijd ontnomen. Het 2de deel is nu bijna af maar zonder de rest en enige kennis over Crowley zou de film weleens ontoegankelijk kunnen zijn.

Over zijn tegenvallers zegt Kenneth nog: "Ik zie het niet als puur toeval; Ik heb het toegeschreven aan mijn vaak botsende weg naar mijn interesse in magie. Het is een deel van mijn leven en het is niet iets wat je zomaar even aan en uit kunt schakelen. Het speelt zich vaak af rondom dié dingen waarvan andere mensen zouden zeggen dat het flirten met rampen is.

"To the magician it's a question of surmounting disasters, of finding the focus of vision that would enable you to see this".

Zijn enige boek is Hollywood Babylon, een grote laster catalogus. (die wellicht op zekere sentimenten gebaseerd is) Bestaand deels uit satire, deels uit pure 'bitchery'-hij is een briljante roddelstylist -openbaart het met een graad van fascinatie welke het boek definitief tot een vereerd artikel over de oude dagen van de film maakt.

Het 2de deel is nu bijna klaar. Ook dit is stevig uitgesteld omdat een nachtelijke bezoeker zijn originelen heeft meegenomen .
Dit was op Halloween Night.....

+ .PYTHIA '1.4.1985. +

FILMS VAN ANGER:

- "WHO HAS BEEN ROCKING MY DREAMBOAT ..1941-42
- ..TINSEL TREE 1942
- ..PRISONER OF MARS ..1942.science fiction met miniaturen.
- ..THE NEST..1943.psychodrama over incest.
- ..ESCAPE EPISODE..1944.psychodrama.
- ..DRASTIC DEMISE..1945.laat een seksueel aangeslagen Hollywood menigte zien op VJ Day (victory over Japan.
- ..FIREWORKS..1947.kosten 50 dollar
- ..PUCE MOMENT..1948.
- ..THE LOVE THAT WHIRLS.1949
- ..MALDOROR..1951-1952 .gebaseerd op Lautremonts gedicht over een demon bezetene adolescent.
- ..EAUX d'ARTIFICE..1953.gemaakt in de Villa d'Este tuinen van tivoli in Italië
- ..INAUGURATION OF THE PLEASURE DOME..1954
- ..THELEMA ABBEY..1955
- ..HISTOIRE d'O..1959-61
- ..SCORPIO RISING..1962-64.kosten 7000 dollar
- ..ANGER AQUARIAN ARCUNUM..1965.
- ..LUCIFER RISING..1966-

+ + + + + + + +

GERAADPLEEGDE LITERATUUR:

- ..SINEMA..American Pornographic Films and the people who made them.
-Kenneth Turan & Stephan F Zito.
- ..EXPERIMENTAL CINEMA..A fifty year evolution-David Curtis.1971
- ..AN INTRODUCTION TO THE AMERICAN UNDERGROUND FILM..Sheldon Renan.'67
- ..DE FILM ALS TABOE BREKER..Amos Vogel.1974.
- ..UNDERGROUND FILM..Parker Tyler.1969.
- ..A LOOK BACK AT ANGER..artikel van James Truman in de THE FACE '83.
- ''''fotos:1.Histoire d'O,2.Scorpio Rising,3.Kenneth Anger,4.Fire Works,5. Inauguration.

NON

CA NON OF NOISE

Meneer en mevrouw Amerika-jullie hebben het mis. Ik ben niet de Koning der Joden en evenmin de leider van een hippiebeweging. Ik ben dat wat jullie van me gemaakt hebben en de dolle hond duivel moordenaar beest paria is een afspiegeling van jullie samenleving... Wat ook het resultaat mag zijn van de waansin die jullie een eerlijk proces of christelijke gerechtigheid noemen, dit moeten jullie weten: voor mijn geestesoog steken mijn gedachten jullie steden in brand.
(Verklaring van Charles Manson na zijn veroordeling wegens de Tate/LaBianca - moorden)

We vervolgen het verhaal met een andere Amerikaan, Boyd Rice, artiestennaam NON. We beginnen vanaf het moment dat Boyd zich begint te presenteren als zijnde NON, omdat we niets weten van zijn achtergronden en erg weinig over zijn motieven. En NON begon in 1975 in San Francisco te werken met muziek omdat er een ontevredenheid was ontstaan toen Boyd zich begon af te vragen hoe muziek zou klinken als het nog niet zou bestaan en hij het had uitgevonden. NON begon met het experimenteren met zgn. tapeloops, stukken band die aan de uiteinden zijn vastgeklapt, waardoor je een repeterend effect krijgt met datgene wat je met je bandrecorder opneemt. Vanaf dat moment bestond er NON-muziek. Voorlopig hield hij de opnames voor zichzelf, totdat hij in 1977 zijn eerste lp uitbracht, getiteld NON Black Album, een plaat met een verzameling van de meest geslaagde NON-experimenten tot dan toe, én ook nog de allereerste plaat die je op vier verschillende snelheden kunt draaien. Knife Ladder/Mode of Infection was de daarop volgende single die naast 2 conventionele liedjes ook nog 3 "loop"groeven heeft. Een extra gaatje maakt ook nog dat je de plaat op een totaal andere manier kunt draaien. De 2 conventionele liedjes zijn live opgenomen; NON opereert nu dus ook in het openbaar. Hij plaatst de borstel van

een schoenpoetsmachine tegen de snaren van een gitaar, of laat de snaren trillen door er een sterke ventilator voor te zetten. Je krijgt tapes te horen zoals de laatste 45 minuten in Jonestown (Dominee Jim Jones, weet u nog wel) of de stem van één van de vriendinnetjes van Charles Manson, die constant herhaalt "Rich people better watch out".

Al vrij snel is NON een be grip geworden en verschijnen er platen van hem via het engelse Mute Records label. In 1980 komt hij naar Europa om als voorprogramma te dienen van een andere Mute-act, Fad Gadget. In Nederland was het optreden in Den Haag waarschijnlijk het meest verbazingwekkend; 10 minuten nadat er een muur van massief geluid was losgebroken en het publiek verblind was geraakt door een felle lamp die NON de zaal in had gericht kon iemand uit het publiek de zenuwen kennelijk niet meer beheersen. Een bierglas trof NON in het gezicht en brak. NON bedankte het publiek en liep bloedend van het podium af.

Vijf jaar later treedt hij weer in Den Haag op, nu alleen. Met pijn en moeite probeert NON vóór het optreden uit te leggen waar NON over gaat. Pijn en moeite omdat hij geteisterd wordt door een zware griep.

De muziek die ik maak maakt deel uit van mijzelf. De enige filosofie die er achter schuilt is dat het iets is wat uit mijzelf komt, en dat ik niet de behoefte heb om wie dan ook te overtuigen dat datgene wat ik

presenteer goed is. Omdat de muziek die ik maak erg diep uit mijzelf komt, kan ik het me niet veroorloven om met anderen samen te werken. En daar komt nog bij dat ik de ervaring heb dat ik niet zo goed op mensen kan rekenen. Ik heb in het verleden met anderen gewerkt, maar het kostte me zoveel moeite om die anderen te motiveren om datgene te doen wat ik voor ogen had, dat ik uiteindelijk besloot om het maar alleen te doen.

Om die reden zal ik nooit op een muzikaal dood spoor terecht komen, omdat ik zelf niet op een dood spoor terecht zal komen. Tot nu toe heb ik altijd weer nieuwe ideeën gehad. Wat het publiek met dat deel van mijzelf doet laat ik dan ook aan hun over. Sommigen kunnen er relaxed van genieten, anderen beginnen te schreeuwen. Ik ken bands die alleen maar het publiek willen afzeiken, en dan zogenaamd hetzelfde doen als ik, nou als dat hun doel is vind ik het wel een erg gemakkelijk doel, en voel ik me daar helemaal niet aan verwant. Ik hoop alleen dat mensen zich realiseren dat de muziek maar één deel is van wat ik ben, dat is alles.

Wat ik bv. een tijdje terug gedaan heb is weer iets compleet anders. In de Verenigde Staten heb ik onlangs een foto-tentoonstelling gehouden van foto's die ik de afgelopen 10 jaar verzameld heb. Het zijn foto's die ik op straat heb gevonden en allemaal heb bewaard, waarschijnlijk van mensen die ze verloren hebben, of verscheurd en weggegooid. Maar het probleem is dat als je iets presenteert naar anderen toe, je nooit een compleet beeld van jezelf kunt geven, omdat het veel te ingewikkeld wordt voor een leek om met teveel te worden geconfronteerd. Je kan dus beter iets simpels presenteren in de hoop dat ze er iets aan hebben, dan iets gecompliceerds waar ze niets aan hebben.

De interviewer vermoedt dat er een duidelijke scheiding valt te leggen tussen dit soort avant garde uit de V.S. en Europa.

Je noemt Monte Cazazza, die op het moment in Psychic TV speelt. Ik ken Monte al erg lang en hij is één van de mensen geweest die al lang bezig was met zijn dingen toen nog niemand zich met dat soort dingen bezig hield. Hij hield er erg vreemde activiteiten op na, in die zin dat hij niet anders kan omdat hij zijn leven nou eenmaal anders móet inrichten dan de meeste andere mensen. In Europa krijg ik het idee dat mensen anders zijn omdat ze het leuk vinden. Bij één van mijn laatste optredens in Duitsland bv. was er een jongen die ook indruk probeerde te maken met een synthesizer en dan dingen schreeuwde als "syphilis tot op het bot"... afschuwelijk. Het was niet interessant, het was niet angstaanjagend, het was gewoon niets. En dan is er natuurlijk ook een groot verschil tussen Engeland en Europa. Neem Genesis P. Orridge. Hij heeft in zijn hele leven te maken gehad met typische engelse restricties die Monte en ik niet kennen, omdat de V.S. wat dat betreft een stuk liberaler is. Als Genesis in San Francisco Throbbing Gristle was begonnen, had het waarschijnlijk niets voorgesteld.

Welk leven? Ik heb nooit een leven gehad. Ik weet niet eens wat leven is. - Charles Manson.

Hoeveel mensen ken je die de bijbel van Manson dag en nacht bij zich heeft? (Laat het zien) Hij heeft deze bijbel in de gevangenis gegeven aan de neef van president Jimmy Carter.

NON

Ik heb 'm gekocht voor een hoop geld, omdat ik Manson een erg interessant figuur vind. Sommige mensen vinden hem boeiend omdat hij macht had over mensen, maar dat is geen reden omdat iedereen macht kan hebben over anderen; ik kan een hoop mensen zover krijgen om dingen voor me te doen, net als een priester of een politieagent. Wat interessant aan hem is, is dat hij, hoe goed of slecht het ook met hem zou aflopen, hij altijd zijn eigen leven probeerde te leiden. Iemand die wel probeerde macht uit te oefenen op mensen was Dominee Jim Jones, die in feite een nieuw politiek systeem wilde opzetten. Dus iets compleet externs, terwijl Manson zich met iets interns bezighield. Ken je zijn lp "Lie"? Dat is nou een plaat waar je duidelijk op hoort dat het hier gaat om een persoon die iets produceert wat uit hemzelf komt en anderen stimuleert om hetzelfde te doen. Als je een volgeling van Manson in de gevangenis zou zetten, dan zou die persoon toch hetzelfde blijven, afwijkend van de rest. Maar als je dat met een volgeling van Jim Jones zou doen, zou die persoon niets meer doen, omdat hij of zij volledig steunt op de groep.

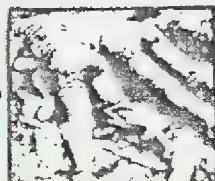
You do not want the healing of the mind; Heal my toe honey, heal my back, heal my bottom, but don't you heal my mind 'cause my mind is too sick. - Jim Jones.

NON-discografie

LP'S: The Black Album - Fagan Muzak (7" in LP-hoes) - Physical Evidence (live) - Music for the hard of hearing (i.s.m. Frank Tovey van Fad Gadget)
singles: Knife Ladder/mode of infection - Rise (12")
en: Onduidelijke aanwijzingen over contributies op diverse verzamel-lp's en cassettes.

Frater Erlebnis

Een paar jaar geleden had ik een aantal tapes opgenomen die zoveel bij me losmaskten dat ik ze weer heb uitgewist. Als die tapes nu nog zouden bestaan, was ik er waarschijnlijk niet meer geweest. - NON.

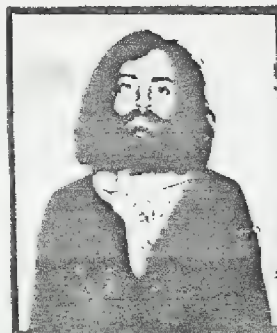
-912-

JIM JONES: 1931-'78

was de leider van de in de jaren '70 in San Francisco opgerichte religieuze beweging "The People's Temple". Deze sekte vond vooral veel aftrek onder de negrotide bevolking, maar wat vooral opvallend was, was dat Jones erg gewaardeerd werd door een aantal belangrijke figuren uit de Amerikaanse politieke top, o.a. door de moeder van de toenmalige president Jimmy Carter. Om die reden heeft men nooit een grip kunnen krijgen op de onfrisse praktijken van dominee Jones. Op 18 november 1978 werd de reeds enkele malen geëfende massazelfmoord voor 912 van zijn volgelingen een feit. Wie Jones met een pistoolschot heeft omgebracht is altijd een vraag geweest.

Charles Manson was de geestelijke leider van een hippiegemeenschap in Hollywood. Kort nadat onder de leiding van Manson enkele meisjes van de gemeenschap Sharon Tate, filmster en echtgenote van Roman Polanski, samen met vier vrienden op 9 augustus 1969 hadden vermoord, werd hij een legende. Eerst voor de gemeenschap die in hem een bloeddorstig beest zag, later ook door de hippies die in hem een nieuwe held zagen. Manson heeft levenslang.

CHARLES MANSON: 1934-?

1

2

HET SCHRIJVEN VAN GESCHIEDENIS

Vooraf moet gezegd worden dat het raadszaam is het artikel "Taal en Symboliek" van Krater Chronos te lezen, voordat U zich werpt op het volgende artikel. Het artikel "Taal en Symboliek 1" bevindt zich in Abrahadabra testuitdrukking 1. Dit artikel, "Het schrijven van geschiedenis", is bedoeld om U een methode aan te reiken om de gedesintegreerde verzameling persoonlijkheden, die U noodzakelijkerwijs bent, opnieuw tot een eenheid te kunnen laten worden met een kern, uw ware zelf.

Begrijpt U me niet verkeerd, voorgaande alinea was niet bedoeld U te beledigen. U bent nu to the point. Vervolg is nu mogelijk.

Socialisatie-indrukken.

Vóór de verwekking is reeds een deel van U bepaald door de erfelijkheidseigenschappen m.a.w. overdracht d.m.v. genetische code.

De tijd, datum en omstandigheden tijdens de verwekking is uw volgende stempel, waarna U voortdurend indrukken via het bloed van uw moeder krijgt te verwerken, waar U niets aan kunt doen.

Uw godin, moeder, daar bent U aan overgeleverd.

Shock!!! Geboorte.

Stempels; stress-vijandige omgeving. Uw gesternte staat nu vast, uw inclinaties zijn onmiskenbaar.

U vindt dit schrikwekkend en weigert te geloven. Ik vraag U niet te geloven, maar door te lezen en te onderzoeken, verifiëren of tegenbewijzen te leveren.

Actie=reactie, alle indrukken opgedaan en nog iedere milli-seconde op U inwerkend laten sporen in U na. Uw leven is als een zich voortdurend bewegende gevoelige plaat in een kamera met vijf lenzen (zintuigen) met een lange sluitingstijd. Sporen uitwissen=onmogelijk. Nieuwe indrukken kiezen? Hoe? We gaan verder.

Baby, kleuter, peuter, kind, adolescent. Kenmerkend is het zoeken naar referentiekaders en fundamenteën, waarop zekerheden gebouwd kunnen worden. Het menselijk wezen zoekt instinctief naar indrukken ofwel gegevens, die een innerlijke constructie doet ontstaan waarop het leven kan rusten. Al die indrukken worden U geleverd door de omgeving, waar uw ouders verantwoordelijk voor zijn; huis, school, vrienden. Later wordt U weerbarstig, daar U instinctief het gevoel heeft dat er meer moet zijn dan de rollen, facetten, constructiedelen die U nu gekregen heeft. U denkt nu te vechten voor uw zelfstandigheid, vrijheid.

Echter zoals boven reeds aangegeven was uw speelterrein al uitgestippeld. Alle informatie die U krijgt vertellen U alles over hoe U zich moet gedragen in verschillende situaties, zonder echter U te verwijzen naar de kern van de zaak: Het leven & doel en nut van het leven.

Enige onderzoeken uwerzijds instinctief gedaan zullen snel pasklare antwoorden ontvangen binnen de categorieën geloof, hoop en liefde, zonder verklaring.

Taal

Nu, Taal is een van de kaders die uw denken heeft gevormd. Taal is nodig om onderscheid te kunnen maken tussen de vele impressies die U te verwerken heeft. Taal is in principe dus een werktuig, een hulpmiddel. Kleurloos=impressie in vorm gegoten. Nu heeft de tijd het gebruik van symboliek en taal mensen de kans gegeven taal kleuren te geven naar natie, streek en plaats. Hier komt nu uw eerste wapen. Uw taal is uw taal niet, echter een vergaarbak van invloeden van duizenden jaren geschiedenis.

Waarom wapen?

U kunt nu het spel zelf gaan spelen. Een drang die U in uw jeugd ook al had; Een geheim genootschap met vriendjes, codes, een eigen taal, drang om tot de kern van de zaak door te dringen, waarom is gras groen, hoe maak je kinderen. M.a.w. Cut-up!!! Alles wat U gekregen heeft van school, ouders en media probeert U opnieuw samen te stellen. U gaat gebruik maken van een voornaam functie van uw hersens. Hersens registreren nl. niet chronologisch. Zij registreren wat in uw constructie past en gebruikt dus de Cut-up methode m.a.w. journalistiek van alledag. Als U niet oppast bent U rond uw 21ste afgelopen, daar alles en iedereen U daartoe stimuleert. (Economie, leefstructuur, politiek). Eigenlijk bent U dan pas begonnen, nl. na de willekeurige Cut-up te hebben gebruikt die U laat zien dat in één tekst velerlei uitdrukkingen zitten, afhankelijk van de constructie die hem ontvangt.

Hersenen verzamelen zich in groepen constructies (doktoren, metselaars, verkoopsters, huisvrouwen etc.) die raakvlakken met elkaar vertonen. Om nu daaruit te ontsnappen dient men er juist in te duiken en te begrijpen, waarop (dus welke taal) die groepen reageren.

Nu doet de mogelijkheid zich op om naar de kern van de zaak, het leven zelf en het

doel daarvan op te klimmen. Hiervoor is meer nodig dan een studie van taalgebruik en het kreesen van een eigen taal, waardoor het beetje oorspronkelijke zelf, dat je hebt weten te behouden, naar buiten kan komen. (NB. Taal is slechts één van de middelen daarvoor, maar wel de meest gebruikte). Wat er nu gebeurt met de bewuste Cut-up, ofwel je taal vormen naar de ontvanger, is dat je mobiel bent binnen de maatschappij waar je je in bevindt. Een radiozender met meerdere frequenties.

Met deze kennis kunt U alle kanten op, echter waarom? Wat is het nut? Die vraag wens ik hier niet te beantwoorden. Hiervoor dient U het menselijk lichaam maar te bestuderen. Aandachtspunten: Hierarchie der onderdelen en de doelmatigheid der onderdelen.

Methode om de kern van taal te benaderen.

Letters bestaan uit I (stokvorm) en U (U-vorm), zo ook cijfers.

/ = elektrische draad

U = magneet

Indien U dit begrijpt zult U ook snappen dat de wijze van schrijven, bv. kalligrafies schrift een diepere betekenis heeft dan alleen schoon schrijven.

Voorbeeld: E = I E ofwel drie-eenheid.

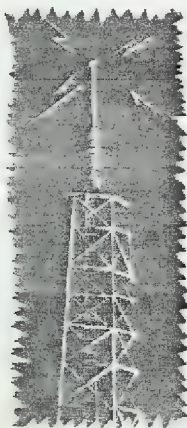
①②

Als U alle drie-eenheden verzamelt, dan kunt U een diepere betekenis van deze klinker vinden.

Verder is het opvallend dat E op deze manier geschreven, eigenlijk J in spiegelbeeld is & het feit dat ze samen 8 vormen enz. enz. enz. Veel Plezier!!!

Edward Mansveld

Bronnen: The facts of life - R.D. Laing; Cobwebs & Tears - S.B. Armin; Alphacuriobet - S.B. Armin; Bloed is een bijzonder sap - R. Steiner; Een keuze uit het werk van Jürgen Habermass.

ALLE MEDIA STOORT DENK VOOR JEZELF

T A P E

Taal en Symboliek 2.

door

Frater Chronos

Inleiding

In het eerste nummer hebben we getracht duidelijk te maken dat symboliek en het taalgebruik van alledag in wezen nauw met elkaar verbonden zijn. We zoeken dagelijks naar de betekenis van symbolen die "woorden" heten en slaan er maar ten dele in daar een zinvolle betekenis in te ontdekken. In dit tweede artikel doen we een stap dichterbij wat mensen in het algemeen "symbolen" noemen, het "lees maar, er staat niet wat er staat" effect. We zullen dat doen door allereerst de verwerking van algemeen bekende symbolen bij mensen te bekijken en daarna door te kijken naar het gebied waar symbolen de dienst uit maken: de droomwereld.

Hammer, kruis en sikkel

Zonder het altijd te beseffen worden we in ons dagelijks leven omringd door beelden, symbolen en pictogrammen die ons van alles zouden moeten zeggen en/of duidelijk maken. We lopen rond in het Centraal Station en volgen de borden, zonder ons af te vragen hoe het komt dat we ze begrijpen. Zo "logisch" is dat niet. Als we die borden van links naar rechts "lezen", gebeurt er iets heel anders dan als we uit een kultuur komen waar we van rechts naar links "lezen". Een stap naar boven is iets heel anders dan een stap naar beneden. Een ander voorbeeld. Het kruis op een kerk. We weten allemaal wat het betekent? Vanwaar de ge-

voelens die het bij een hoop mensen losmaakt? Als het niet meer is dan een aanduiding, waarom dan zoveel haat of liefde bij een vervormde letter T?

Een hamer en sikkel, een rode vlag, een zwarte vlag, een hakenkruis, "bruinhemden", een hart met een pijl erdoor, enzovoorts... Het zijn allemaal symbolen, worden die "geladen" zijn. En voor de één betekent het meer dan voor de ander. Het ene symbool is voor een hele gemeenschap

"betekenisvol", bijvoorbeeld de vlag van een land, het andere is alleen van belang voor een kleine groep, zoals een aandenken van oma.

We kunnen de menselijke beleving van symbolen ruwweg in drie "lagen" indelen:

- 1. Het persoonlijke, wat alleen aan "de naasten" kan worden getoond, verteld of uitgelegd. Het is de wereld die twee verliefden creëren en waar de buitenwereld letterlijk "buiten" blijft. Maar het zijn ook je persoonlijke herinneringen die worden opgewekt door het zien van iemand met blond haar, of het ruiken van een bepaald soort lucht..... We komen hier al terecht in het gebied van onbewuste associaties, die vooral ook in dromen een grote rol spelen.

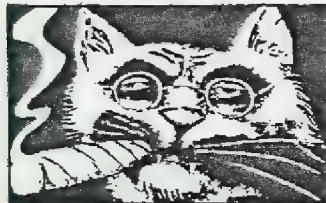
A
B
Γ
Δ
E
Z
H
Θ
I
K
Λ

→ 2. De omgeving. Samenhangend met het heersende waarden- en normenstelsel van je omgeving, zijn de meeste symbolen erop gericht om een soort "wij-gevoel" te stimuleren. Het portret van Baghwan om de nek tot en met het zich laten tatoeëren met het symbool van de eigen motor-club hoort hierbij. Samen naar de kerk en in de kerk kijken wie er niet is. De symboliek die behoort bij de sociale controle....

→ 3. De maatschappij. Dit zijn symbolen die samenhangen met het je gedragen in de maatschappij. Links - rechts. Stoppen voor rood. Het zijn de symbolen die "iedereen" kent en waar "iedereen" zich aan moet houden. Degenen die zich er tegen afzetten zijn "a-sociaal" en/of "misdadig". De bedoeling is dat de maatschappij de leden ervan aan zich bindt door gebruik te maken van die symboliek.

Deze gebieden overlappen elkaar natuurlijk, maar de indeling voldoet aan de eisen die we er aan stellen om zaken aan de hand ervan duidelijk te maken. De tweede en derde "laag" worden aangebracht door opvoeding en onderwijs. We leren niet alleen met ons verstand hoe de wereld in elkaar zit, we leren ook door middel van emotionele ervaringen. We leren, vooral in onze jeugd veel door middel van "beloning" en "straf". Veel wordt er geleerd, niet omdat we ervan overtuigd zijn dat het "goed" voor ons is, maar omdat we een beloning krijgen, emotioneel bevredigd worden. Op dezelfde manier weten we niet alleen dat we iets "verkeerds" doen, maar "voelen" we het ook. Aan de betekenis van een symbool zit ook een hele gevoelswereld gekoppeld. Bij hoeveel mensen schiet er niet een brok in de keel bij het zingen van de Internationale?

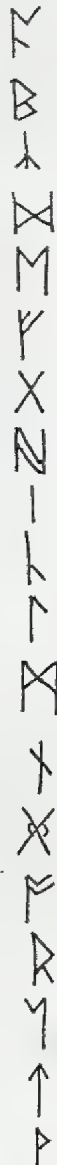

"Schrijvers"

We kunnen ons ons hele leven lang verzetten tegen aspecten van onszelf die in wezen alleen maar de zichtbare gevolgen zijn van onze opvoeding. Eigenschappen waarop we opmerkzaam zijn gemaakt door ervaringen met andere gemeenschappen dan degeen waar we uit voortkwamen. De meeste van deze eigenschappen zijn zo ingebed in onze persoonlijkheid, zo verweven bijvoorbeeld met ons taalgebruik, dat ze onlosmakelijk zijn verbonden met de indruk die we maken op anderen. En het is juist deze indruk die maakt, hoe zonderling we ons ook "bewust" willen gedragen, dat we worden ingedeeld en geklassificeerd. "Vreemd" gedrag aksentueert alleen maar datgene wat "normaal" wordt gevonden. Degene die wil schokken met een hakenkruis op de muur, hanteert het symbool op dezelfde nivo's als z'n "slachtoffers" en heeft een zo mogelijk nog bekrompener geest. En waarom 666 op de muur schrijven? Omdat het niets betekent? Nee, het zijn juist deze "schrijvers" die zich het duidelijkst manifesteren als lid van een maatschappij. Om te kunnen schokken moet je erkennen dat hetgeen waartegen je schopt wezenlijke waarde bezit. Onze opvoeders hebben ons waarden en normen meegegeven die, hoe summier ook, je bewust doen zijn van wat wel en wat niet "kan". En om je te verzetten tegen maatschappij en ouders ga je expres steeds die grens overschrijden. Net zolang totdat er "vaste verkering" is, een vriendin die zwanger wordt.... En dan ineens zijn er kinderen, jouw kinderen, voor wie je ook regels gaat stellen. Je voedt je eigen gebroed net zo "stom" op als jezelf bent opgevoed.

Rebel with a cause?

Nee, er is maar één soort "rebellie" waarvoor de mensheid ontzag lijkt te hebben. En deze opstand heeft van alles te maken met het anders willen omgaan met de alledaagse symboliek, waarvan te betekenis zogenaamd vast ligt.

Het betekent in wezen "buiten de maatschappij" te willen staan, een keuze te maken van een wezenlijk andere beleving van de wereld. We vinden deze "opstandelingen" allereerst in de wereld van de kunst. Het ontstaat voor het eerst als verschijnsel in het midden van de vorige eeuw, toen de samenleving zich in toenemende mate op kapitalistische wijze ging organiseren. Mensen werden ingedeeld in klassen en gedroegen zich ernaar. Een kleine groep mensen weigerde zich in te laten passen. Zij stelden de wereld van de geest boven die van de materie en weigerden zich "te gedragen volgens de normen. Het waren individuen als Baudelaire, Nerval en Rimbaud en groepen die lieten betitelen als "decadenten" of zichzelf "pre-rafaëlieten" noemen.

Men verzette zich tegen staat, kerk en milieu, in gedichten die braken met tradities van hoe taal diende te worden gebruikt, die Satan beschreven als werkelijke god en men gedroeg zich zoveel mogelijk als rebel. Op schilderijen verschenen "heidense" of "liederlijke" taferelen of men brak met elke gevestigde traditie en schilderde wat men zag, in plaats van wat "hoorde". Er is vanaf die tijd sprake van een konstante stroom van rebellie tegen de "gevestigde orde": impressionisme, expressionisme, Dada, surrealisme enzovoorts... Maar waarom dit gezanik over kunst? Vergeving, beste lezers, voor deze kleine omleiding, noodzakelijk echter voor de helderheid van het betoog.

Hoedt u voor namaak!

Schrijver dezes kan er niet genoeg van krijgen om er op te wijzen, néé te hameren, dat bewustwording een individueel proces is. Het is het individu wat zich "buiten de maatschappij" kan stellen en op zoek kan gaan naar geestverwanten.

Pas op voor groepen die er als het ware reclame voor maken! Ze gaan net zo met hun symboliek om als de groepen die wel deel uit maken van de maatschappij. Een aspect van het zich "buiten de maatschappij" plaatsen van een groep, is dat zo'n groep voor haar strijd met die gevestigde orde, op zoek gaat naar "voorlopers" of "soortgenoten" in de geschiedenis. De groep vindt dat de maatschappij haar vervolgt, om van haar leden weer "gewone" mensen te maken (hoewel dat "gewone" natuurlijk in "wij tegen zij" termen wordt beschreven). In de geschiedenis zijn er zoveel groepen vervolgd dat iedere hedendaagse groep die zich even "anders" voelt daar een keuze uit kan maken...

Heksen, Joden, Christenen (ook zij, ja...), ketteren, Tempelridders, alchemisten, Vrij-Metselaars, homo-sexuelen en geleerden. Voor zover het om georganiseerde groepen ging kunnen we spreken van de "verliezers, omdat er na hun vervolging vrijwel niets van hun leer is overgebleven. Andere groepen bestonden alleen in de denkwereld van de vervolgers... En solidariteit betuigen? Hedendaagse lesbiënnes hebben net zo min met heksen te maken als Het Derde Rijk van de Nazi's met het Heilige Roomse Rijk van de middeleeuwen. Maar men maakt de groepsvorming blijkbaar hechter door te wijzen op beroemde voorlopers en gemeenschappelijke symboliek. En zo staat de groep die zichzelf buiten de gevestigde orde wilde plaatsen er plotseling weer midden in.

Een ander gebied waar dit fenomeen waarneembaar is, is het gebied van de popmuziek. Veel groepen, waaronder veel hard-rockbands, gebruiken symbolen waarvan we "weten" (onze maatschappelijke opvoeding)

U
W
H
Y
N
S
J
H
Y
D
X
U

dat ze eigenlijk "fout" zijn. Waarom zo'n overdadig gebruik van satanische namen en symbolen?

Omdat ze het gewoon "leuk" vinden? Omdat head-bangers allemaal satanisten zijn? Niets van dit al, het heeft eerder te maken met een gevoel van "lekker spannend" bezig te zijn met iets verbodens.. Net zo als vroeger, toen sex nog stiekem was... en Elvis Presley een sensatie.

"Vulgaire"

Voor sommige mensen is alles, alle symboliek, terug terug te brengen op de phallus en de vagina. Alles wat uitsteekt is het één en alles met een uitholling of get erin is het ander. Wie zo denkt heeft weinig problemen, en is simpel van geest en vult meestal de vakken in de een of andere supermarkt.

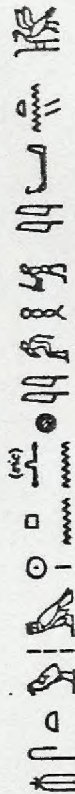
Een andere soort simplisme is het alles op een "goed" of "kwaad" niveau in willen delen. Het staat of valt of een kruis "recht" of "ondersteboven" wordt afgebeeld. In wezen gaat het altijd om het nivo, of liever de nivo's, van interpretatie "Dit of dat", "Zwart of wit", het is de interpretatie van alles volgens één vaststaand waarden- en normenstelsel. Een symbool wint echter aan betekenis op het moment dat je in staat bent om het op meer dan één nivo te interpreteren.

Het is een aanwinst voor de persoonlijkheid om iets te kunnen interpreteren volgens verschillende waarden- en normenstelsels. Het verhindert in ieder geval dat je een absolute waarde aan iets kan gaan hechten. Door het maar op één nivo te willen zien

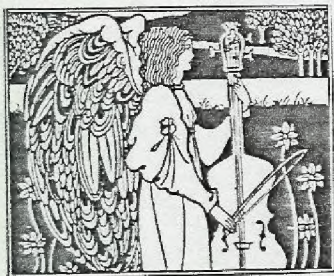
verliest het symbool z'n waarde. En dat geldt dan op zowel persoonlijk als maatschappelijk gebied.

Het onderbewustzijn

Het gebied waarop de meeste mensen zich bewust worden van een persoonlijke symboliek is het ervaren van impulsen die voortkomen uit het onderbewustzijn. De emotie die je plotseling ervaart bij dat ene stuk muziek, dat ene nummer..... Het is een onbewuste associatie. Het nummer lijkt de emotie los te maken en via die emotie wordt je herinnerd aan een gebeurtenis.. Om duidelijk te maken wat er nu precies gebeurt eerst het volgende: Een mens ontwikkelt zijn persoonlijkheid als bemiddelend orgaan tussen de eisen van zijn eigen behoeftebevrediging en de eisen en beperkingen van de maatschappij. Hij leert het bevredigen van zijn behoefte te modelleren en te uiten in voor de buitenwereld akseptabele vormen. De moraal van die buitenwereld ten aanzien van zijn behoeften en de manieren om die te bevredigen wordt aangeleerd en eigen gemaakt. Dit laatste gebeurt voornamelijk in een periode van lichamelijke en geestelijke afhankelijkheid. Je moet tenslotte leren hoe het moet.... Wanneer deze periode eindigt en men leren moet om onafhankelijk van anderen om te gaan met de eigen impulsen en, ook geestelijk, voor zichzelf te zorgen, blijkt vaak dat de aangeleerde en eigen-gemaakte moraal ervaren wordt als hinderlijk en beknellend. Deze moraal wordt dan vaak overboord gegooid zonder dat ook maar enigzins beseft wordt, hoezeer deze waarden en normen vervlochten zijn met de hele ontstaansgeschiedenis van de persoon. Zij zijn verbonden aan ons hele leven, met name ook van onze maatschappelijke positie. Het afzweren ervan, het doorbreken van gedragingen heeft vaak tot gevolg dat de hele persoonlijkheid wankelt en valt. De crisis waarin mensen dan komen te verkeren wordt vaak verergerd wanneer blijkt dat ze een deel

ven hun zelf niet onder controle hebben. Erger nog, er is een deel van hunzelf wat ze niet kennen wat zich ook niet laat kennen. Het maakt alleen maar z'n aanwezigheid kenbaar door middel van "storingen" in gedrag en bewustzijn. Klassiek is het voorbeeld van de man die twee brieven schrijft, één aan z'n vrouw, de ander aan z'n vriendin, en dan per ongeluk de brieven verwisselt. Je staat er versteld van hoe vaak mensen zich op dit soort manieren "vergissen". Jansen vindt z'n chef een grote lul, maar kan natuurlijk niet maken om het te zeggen. Toch overkomt het hem op een morgen dat hij, met een of ander probleem onder de vochtige oksel geklemd bij z'n chef binnenstapt en nog in gedachten verzonken zegt. "Zeg, grote L..." Juist omdat de impuls kontinu werd onderdrukt komt hij toch naar buiten. Een ander deel van het onderbewustzijn bevat de persoonlijke symboliek zoals de herinneringen die opkomen bij het ruiken van een bepaalde geur, of horen van bepaalde muziek. Het enige gebied van het onderbewustzijn wat zich leent tot het doen van wat meer algemeen geldende uitspraken, is dat van de dromen. Aan de hand van dromen kunnen we het verhaal over symboliek ook verder voortzetten.

"Sleep no more"

"Droom jij wel eens"? De antwoorden variëren. Van, "Nee, nooit!" tot en met de vreemdste verhalen à la H.P. Lovecraft. De mens gaat vreemd om met zichzelf. Hij stopt de dingen waaraan hij zich niet herinnerd wil worden, ver weg. Het worden angstige dingen uit een schaduwwijk. Vroeger waren het de monsters onder het bed,

nu zijn het de mogelijke minnaars van zijn vriendin.... Omdat het echter kinderachtig is om haar te laten merken dat hij zo jaloers is, stopt hij het weg. Maar 's nachts in een droom keert de angst terug, nu echter in de gedaante van een monster onder het bed. In wezen is hij daar nog steeds doodsbenuwd voor. En in zijn droom bestaat het monster echt! Begrijpen doet hij het allang niet meer. Dit is maar een voorbeeld, om te laten zien hoe het kan werken. De energie die de mens in wezen zou kunnen uiten in liefde, is misvormd tot jaloezie en angst, op zich al emoties die in een gemiddeld gezelschap niet geuit kunnen worden (of je moet dronken worden...). Hetgeen waar je zelf mee zit, wordt vertaald in sarcasme en hatelijkheid naar de persoon of personen toe om wie het gaat. De dromen die hieruit voortkomen zijn meestal niets anders dan de verwerking van iets wat overdag gebeurde. Een gevoel wat onderdrukt werd, een herinnering die werd verdrongen. De symboliek die hierin voorkomt is de alledaagse, maatschappelijke soort, die echter persoonlijke bijbetekenissen heeft. Het zijn verdrongen en vergeten dingen, vaak doordrongen met een schuldbesef. In zekere zin hebben ze iets pervers. Jan houdt van Lilian, maar in zijn dromen overkomt haar iets afschuwelijks. Jan schrikt wakker. Gelukkig het was maar een droom! "...maar een droom"? Over het algemeen kunnen we onze dromen ondelen in vier categoriën:

1. die waarin zowel de mensen die erin voorkomen als de omgeving waarin het zich afspeelt bekend zijn (ze hoeven overigens niet bij elkaar te passen);
2. die waarin de mensen bekend zijn, maar de omgeving onbekend;
3. die waarin de omgeving bekend is, maar de mensen onbekend zijn;
4. die waarin zowel de mensen onbekend zijn als de omgeving dat is.

In alle vier de categoriën gebeuren dingen die niet "kunnen". En hier komt het verhaal over Taal en symboliek uit het eerste nummer ons ook van pas, want we kunnen dromen eenvoudig weg niet zo benaderen als ons dagelijkse "wakende" leven. Nee, dromen zijn alleen maar te ontrafelen als we

willen afzien van vaste betekenissen voor abstracte begrippen. We moeten willen leren welke symbolentaal er in dromen wordt gebruikt. We moeten antwoorden zien te krijgen op vragen als: "Wat betekenen die symbolen?", "Waarom kiezen we juist deze symbolen?", "Waartoe dient deze droom? Wat wil hij (zij?) me zeggen?" En het zijn deze vragen waar we in het volgende artikel in de volgende AbrahAdAbra op in willen gaan.

Amen

frater Chronos

3 326

INITIATIE

In het vallen van de maan op aarde
spreekt de stem van een nieuwe

eeuwigheid.

Golgotha, grafneuveel van Vader Adam.

In den beginnende duisternis.

Zwarte Zee. Oneindig glinsterend
onder sterrenhemel.

Doodse stilte.

Ogen starend... Bloed stroomt uit
de mond, neus en oren.

Hij is dood !

Mes rechtop in de aarde,
formuleert voor geestesoog
de vraag...

Brandende engel met demonen-grijns,
zwaard in handen, wachtend...

Wat is het wachtwoord ?

oooooooo

XPΩNΩΣ 326

